

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

A budapesti borbély, fodrász és parókakészítő ipartestület, a budapesti borbély- és fodrász betegségélyző és temetkezési egyesület, s a budapesti fodrászsegédek betegségélyző pénztárának hivatalos közlönye.

FODRÁSZ ÚJSÁG

FODRÁSZOK és BORBÉLYÖK SZAKKÖZLÖNYE

Előfizetési díj:
Egész évre 8 K.
Fél évre 4 K.
Negyedévre 2 K.
Egyes szám ára
40 fill. Kapható a
kiadóhivatalban.

Szerkesztőség:
VII., Csengery-utca 25. sz. II. 19.
A lap szellemi részét illető közle-
ményeik a szerkesztőséghez cím-
zendők.

Kiadóhivatal:
VII., Vörösmarty-utca 17. sz.
Minden pénzbeli küldemények, hír-
detések, felszólamlások a kiadóhivatalhoz intézendők.

— Az ipartestület tagjai a lapot díjmentesen kapják. —

MEGHIVÓ

a budapesti borbély, fodrász és parókakészítő ipartestületnek
1902. évi márczius hó 14-én délután 4 órakor
az új városház közgyűlési termében (IV. Váci-utca 62. II. em.)
tartandó

rendes évi közgyűlésére.*

Napirend:

1. Az évi jelentés felolvasása, esetleg tudomásul vétele.
2. Az 1901. évi számadások jóváhagyása és a felmentvény megadása.
3. 1902. évi költségvetés megállapítása.
4. Határozat a 716 kor. 94 fill. tiszta maradvány 50%-ának a segélyalap tőkéjéhez leendő csatolása iránt.
5. A betegségélyzőpénztár közgyűlési kiküldötteinek sorába 50 főnek választása.
6. Indítványok.**

Kelt Budapesten, 1902. évi február hó 21-én tartott rendes előljárósági ülésből.

Könyves Kálmán

test. jegyző.

Joszt Péter

test. elnök

*Figyelmeztetjük t. szaktársainkat, hogy a közgyűlésre más külön meghívó nem fog kibocsáttatni, hanem úgy ez, mint az évi jelentés szaklapunk jelen száma útján közöltetik a tagtársakkal.

**Indítványok az alapszabályok 11-ik §-ának 3-ik bekezdése értelmében csak az esetben tárgyalhatók, ha 4 tag aláírásával legalább 3 nappal a közgyűlés napja előtt az előljáróságnak beadatnak.

1901. évi jelentés.

Tisztelt Közgyűlés!

Az alapszabályok értelmében 3 évre választott előjáróságnak van szerencséje jelentését az 1901. évről, mint működés 2-ik évéről a következőkben előterjeszteni:

Az 1901. év testületünk életében a törvények és alapszabályok értelmében kifejtett következetes és nagy részben békés működés jellege által tűnik ki, a mely lehetővé tette, hogy az adott viszonyok között megtéessenek a lépések arra nézve, hogy a testület tagjai iparukat minden zaklatástól menten folytathassák, s ez által sok kellemetlenségtől és anyagi károsodástól megóvassanak, a melyek mindegyikében elégséges részök volt azon eltérő felfogás és magyarázat folytán, a mely a vasárnapi munkaszünet tekintetében az egyes kerületi kapitányságok körében uralkodott. A tudomásunkra jutott számtalan panasz parancsoló kötelességünké tette, hogy ha már a vasárnapi kiszolgálásnak a szaktársak egy része által óhajtott kiterjesztését nem is vihettük keresztül, legalább oly megoldási módot eszközöljünk ki, a mely félremagyarázást nem tűr, s a mely mellett az egész főváros területén egyöntetű eljárás legyen meghonosítható. E célból mindjárt az év elején beadvánnyal fordultunk Budapesz székes főváros főkapitányához, kérve őt, határozná meg pontosan az időpontot, a meddig a borbélyok és fodrászok vendégeiket vasárnap kiszolgálhatják, egyszersmind szüntetné meg ama bizonytalanságot, a mely vásárok és búcsúk, — valamint a karácsonyi és újévi ünnepeket megelőző vasárnapokon rendszerint felfüggesztett munkaszünet tekintetében a kerületi kapitányságok körében uralkodott. Mint köztudomású, ezen beadványunk folytán a vasárnapi munkaszünet — az összes kerületi kapitányságokhoz is egyöntetű eljárás alkalmazása végett megküldött főkapitányi rendelettel — oly módon állapított meg, hogy a szakmabeli iparosok vendégeiket nyitott ajtó mellett d. u. 2 óra 20 percig szolgálhatják ki; ekkor tartoznak üzletük ajtaját bezárni s azontúl senkit se nem szolgálhatnak ki, kötelesek lévén vásárok és búcsúk, úgyszintén a karácsonyi és újévi ünnepeket megelőző vasárnapokon is — a melyeken a munkaszünet rendszerint felfüggesztetik — ugyanilyen módon eljárni.

Ez ugyan első pillanatra s különösen azok előtt, a kik a dolog lényegét nem ismerik, vagy a kik korlátlan kiszolgálási szabadságot óhajtottak, nem látszik vívmánynak; ha azonban figyelembe vesszük azt a sok zaklatást, a melynek a szaktársak majd ebben, majd abban a kerületben ki voltak téve és ennek folyamán az az az idővesztést, a melyet a rendőri közegek feljelentései folytán az egyes kerületi kapitányságoknál — a már szokásos gyöngéd bánásmód folytán — elkeltt pocsékolniok, tetejébe pedig azt a számtalan birságot, a melyet az uralkodó rendőri fejtelenség folyamán — az amugy is szomorú üzleti viszonyok között — keservesen ki kellett izzadniok — akkor mindenkinek be kell látnia, hogy ez a megoldás igen is határozott javulást jelent, különösen a testület tagjainak nyugalma és zsebe szempontjából. Ámde itt is bebizonyult, hogy nincs az a jó, melynél jobbat — és nincs oly eredmény, a melynél többet kívánni nem lehet. A szaktársak egy kis töredéke az elért és mindenki számára biztosságot nyújtó sikerrel nem volt megelégedve; minek folytán tetszetős — de az adott viszonyok között meg nem valósítható — ígérekkel és vérmes remények felkeltésével mozgalom indult meg egy rendkívüli közgyűlés összehívása iránt, a melynek — mint ez eléggé ismeretes — beváltott célja lett volna, hogy a testületi előjáróságnak utasítást adjon oly lépések megtevésére, a melyek homlokegyenest ellenkeztek volna ez ügyben el-

foglalt s a felettes hatóság megkeresésére annak írásban be is terjesztett álláspontjával. Hogy kik voltak e mozgalom vezetői s mi volt annak rugója, azt itt feleslegesnek tartjuk tárgyalni, annyival is inkább, mert az érdeklődők annak idején kimerítő tájékozást szerezhettek a szaklap tudósításaiból; itt csupán annak megemlítésére szoritkozunk, hogy a mozgalom vezetőinek sikerülvén a rendkívüli közgyűlés összehívásához alapszabályszerűleg megkivántató aláírásokat beszerezni, az előjáróság kérelmekre annak összehívását elhatározta, annyival is inkább, mert azt kellett hinnie, hogy a testületi tagok egy jelentékeny része nem viseltetik kellő bizalommal azon működés iránt, a melyet az előjáróság az adott viszonyok között és a lehetőség határain belül legjobb tudomása és tehetsége szerint kifejtett. E hiedelem valóra váltta esetén pedig nem vállalkozhatott az ügyek további intézésére már csak azért sem, mert bármily megtisztelő is, egy iparág sorsának a törvény és szabályok szerinti irányításában vezető szerepet betölteni, az ezen hivatással járó s nem csekély önmehtagadást, munkát és fáradságot igénylő kötelemek lelkiismeretes betöltését önérzettel csak úgy vállalhatja magára, ha a szaktársak túlnyomó többségének osztatlan és feltétel nélküli bizalmát bírja. A rendkívüli közgyűlés megmutatta, hogy annak összehívására semmi indok sem volt, hacsak egyesek szereplési viselkedését ilyennek el nem ismerjük, — a mit mi a magunk részéről sohasem fogunk megtenni éppen a szakma jól felfogott s minden körülmények között megóvandó érdeke és nyugalma szempontjából. Ezen álláspontra helyezkedett maga a rendkívüli közgyűlés is, a midőn a benyújtott indítványokat egyhangulag elvetette s azok részletes tárgyalásába bele sem bocsátkozott. Most tehát mindenkinek érdeke azt parancsolja, hogy a meghatározott rendhez tartsa magát, nem tévesztvén szem elől, hogy annak érvényt szerezni a kerületi kapitányságok által a rendőri közegek szigorúan utasítvák, és a kik ez utasításnak bizonyára igyekezni is fognak buzgalommal megfelelni, sarkaltatva azon szálló igévé lett elv által, hogy »rendnek muszáj lenni.« Adja az ég, hogy minél kevesebb szaktársunk legyen kénytelen érezni e rendőri kényszerítő »muszáj« csavar fájdalmas működését!

Ámde azzal, hogy a vasárnapi munkaszünet ügyét a fentiek szerint rendeztük is, még nem hajthatjuk nyugalomra fejünket, mert itt van mindjárt a gőz-fürdőkben alkalmazott borbélyok és fodrászok sokszor és pedig teljes joggal felpanaszolt ügye, a mely szüntelenül kísért. Polgári eszünkkel teljesen felfoghatatlan előttünk, miként lehetséges a jog, törvény és igazság sokszor fennen hirdetett korszakában, hogy tőlünk, igazán szegény kisiparosoktól, kérlelhetetlen szigorral megkövetelik a vasárnapi munkaszünet pontos betartását, míg a gazdag, nagytőkével és — a látszat szerint — még nagyobb befolyással rendelkező gőzfürdőtulajdonosok az általuk alkalmazott borbélyokkal és fodrászokkal munkaszünetes napokon is minden akadály nélkül egész nap kiszolgálhatják a fürdőző vendégeket. Sohasem tudtuk, de most már napnál világosabb előttünk, hogy kétféle borbély- és fodrászság van. Az egyik kategóriába tartoznak a közönséges, adót és birságot fizető, üzletet és családot keservesen fenntartó, a szemérmetlen konkurrenciálya alatt kinosan nyögő és vergődő borbélyok és fodrászok, a kiknek körmére az argus-szemekkel őrködő rendőrség azonnal rákoppint, a mint vásár- és ünnepnap munkájukat a megengedett időnél csak néhány perccel is tovább folytatják. A másik kategóriát azon borbélyok és fodrászok képezik, a kik gőzfürdőkben vannak alkalmazva és a kik kényük-kedvük szerint sütkérezhetnek a kiszolgálási szabadság jótékony melegét, kiváltságot és bőséges jövedelmet biztosító napjában; mert eme szak- és segéd társaink, annak

dacára, hogy kizárólag borbély- és fodrász munkát teljesítenek abban a pillanatban, a mint gőzfürdőkben alkalmaztatnak, rögtön megszűnnek — legalább a fürdőtulajdonosok nézete és — sajnos — az ő vagy megbízottjuk információja alapján kelt miniszteri leiratok szerint is — borbélyok és fodrászok lenni, hanem azonnal átvedlenek a gőzfürdők tartozékaivá, a kik többé nem esnek sem a törvény, sem a szabályt képező miniszteri rendelet rendelkezései alá, hanem dolgoznak munkaszünetes napokon is addig, a meddig vendégük van és kiszolgálni akarnak és kedvük tartja. Valóban nagyon ügyesen van odaállítva a szegény néposztály a fürdőtulajdonosok érdekeinek megvédésére, az mondatván róla, hogy, csak vasárnap délután ér reá, hogy a közegészségügy követelményeinek a gőzfürdőbe menés által megfelelhessen, mely alkalommal ezen közegészségi követelmény attributumát az is képezi, hogy ott — állítólag — ingyen megborotválkozhassék és haját is levágathassa, mely alkalommal e szerint a borbélyok és fodrászok is a közegészségügyet szolgálják. Valóban sajtáságos, hogy a míg mi, közönséges borbélyok és fodrászok, csak ipari munkát vagyunk képesek végezni, addig a gőzfürdőkben a kiváltságos szaktársak által végzett hasonló munka már közegészségügyi elbírálás alá esik, bizonyára nem az önzetlen gőzfürdőtulajdonosok — hanem főként és kizárólag ama legszegényebb néposztály érdekében, (!?) a melyet oly nagy szeretettel játszanak ki ütőkártyának a legnagyobb részben éppen ezen néposztály körébe tartozó borbély és fodrász iparosok jogos feljajdulásainak elnémitására.

E tarthatatlan és reánk nézve felette sérelmes állapot megváltoztatása céljából részletesen megokolt folyamodványt nyújtottunk be úgy a belügyi, mint a kereskedelemügyi minister uraknál, kérve, hogy a fürdőkben alkalmazott borbélyok és fodrászok is utasítsanak a vasárnapi munkaszünet megtartására. Sajnálattal kell azonban kijelentünk, hogy az általunk felhozott indokokat egyik ministeriumban sem méltatták kellő figyelemre, hanem egyebek között azon megokolással, hogy a fürdőkben alkalmazott borbélyok és fodrászok a fürdő tartozékait képezik, mind a két helyről mereven elutasító választ kaptunk. Eljutottunk tehát szerencsétlenségünkre és minden ellenkező törekvésünk dacára odáig, a hol — bár kivételesen — a borbély- és fodrászság már megszűnik az ipartörvény alapján kibocsájtott ministeri rendeletben is elismert önálló iparág lenni, hanem egyszerűen degenerálódik a gőzfürdőtulajdonosok önkényének tartozékos uszályhordozójává. Oly állapot, a melybe sehogysen nyugodhatunk bele, s a melynek megváltoztatása iránt minden rendelkezésünkre álló törvényes eszközzel küzdeni fogunk mindaddig, a míg a tévesen informált ministerium helyett a jobban informált ministerium az egyenlőség elve alapján igazságunkat fel nem ismerendi s szakmánkat törvényes jogaiba, — annak üzőit pedig — legyenek bár befurakodott gőzfürdő tulajdonosok is — a törvény és szabályok iránti feltétlen tisztelet biztosított sáncaiba kivétel nélkül vissza nem helyezendi.

Iparunkat ezen specialisan érintő kérdéseken kívül rá kell itt mutatnunk a kisipart általánosságban érdeklő, annak jövő sorsára elhatározó befolyással bíró s már évek óta vajudó ipartörvény módosításra is. Nincs e hazának egyetlen kisiparos polgára sem, a ki óhajtván nem várná annak minél előbbi bekövetkezését, táplálván a hitet, hogy a számtalan kérvényben és felterjesztésben kifejezett bajok abban orvoslást nyerendek, mert a jelenlegi állapot tarthatatlan és veszélyt rejtő voltát — a rendelkezésre álló bőséges, de szomorú tapasztalatok alapján — immár senki sem tagadja. Minden kisipar keservesen küzd a tanulatlan elem káros invasiójá ellen, de merjük állítani, nincsen egy

sem, a melyet oly ijesztő mértékben elleptek volna a szabad par parasitái, mint a mi szakmánkat. Ha végig nézünk azon romboló hatáson, a melyet az üzérkedést és piszkos konkurenciát szem előtt tartó, sem a tisztességre, sem a jó hírnévre és megbízhatóságra, sem a képzettségre mit sem adó tanulatlan elem a szakma körében véghez vitt — megdöbbenve állunk meg s emeljük fel esdő szavunkat az intéző körökhöz a szabad ipar elvének az ipartörvény szakaszaiból minél előbb leendő törlése iránt. Csakhogy e tekintetben mind e mai napig egyetlen biztató szót sem kaptunk, sőt ha a jelek és egyes elejtett szavak nem csalnak, azirányt reményeinkről, hogy a kisiparosság legéletbevágóbb és legsúlyosabb bajai gyökeresen orvosoltassanak, már eleve le kell mondanunk. Ébér figyelemmel várjuk azért azt a már állítólag nem messze lévő időpontot, a midőn a módosított javaslat meglátja a fényes napvilágot, hogy annak esetleges sérelmes intézkedései ellen kellő időben, kellő helyen és megfelelő nyomatékkal megtehessük észrevételeinket s a mennyiben az ügy érdeke úgy kívánja, a szükséges lépéseket is. Nem valószínűtlen, hogy a folyó év őszén tartandó országos ipartestületi gyűlésnek oly elhatározó és fontos tendői lesznek, a mely e tekintetben minden eddigi országos kongresszust messze felül fog mulni lényeg és tartalom, valamint a jövőre való kihatás és irányítás szempontjából. És ha valaha volt idő és alkalom, hogy az összetartásban rejelő erő eminenter dokumentáltassék, úgy bizonyára nem volt az soha kedvezőbb, soha a tények kényszerítő hatalma által indokoltabb, mint éppen most, a midőn Magyarország több, mint 600,000 kisiparos polgárának életérdeke megvédéséről van szó. Mert ne áltassuk magunkat, ütött a 12-dik óra, a midőn el kell dölni a kérdésnek, tétessenek-e intézkedések már a törvény keretén belül a haza kisiparosainak megmentésére, vagy pedig oda dobassanak a közönséges munkássá való degenerálás kérlelhetlen molochjának. A »lenni« vagy »nem lenni« kérdés eldöntésének nehéz munkájában mindenkinek, tehát nekünk is ki kell vennünk becsületes részünket, annyival is inkább, mert a mi szakmánknak is folyton újabb kórtünetei jelentkeznek, a melyek a gyógyító irgors alkalmazását s a káros betegség gyökeres és kiméletlen kiirtását feltétlenül szükségessé teszik. Kérve-kérjük azért az illető ministeri tanácsos urat, kegyeskedjék tanulmányait befejezni s annak eredménye gyanánt a módosított törvényjavaslattal sürgősen előállani, hogy az agónián szenvedő kézműiparosság szemtől-szembe láthassa, vajjon a testén rágódó, pusztító és szerfelett ragályos betegség, a szabad ipar ellen megtétt-e a biztonságot nyújtó óvintézkedések; mert e nélkül nem várható a már megmérgezett vér felfrissülése és a tengődő élet felpezsdülése. Ez a legkevesebb, a melyet az agyonsanyargatott kisiparosság méltán megvárhat az új törvénytől és a mely várakozásáról — ha csak öngyilkosságot nem akar elkövetni — többé soha semmi körülmények között és semminemű ígéretekért le nem mondhat. Ez azon alapkő, a melyen Magyarország iparának jövődjé impozáns épülete fel fog épülni s hogy a költő szavaival éljünk: „Ez a kor, mely után buzgó imádság epedez százezrek ajakán.“

Tisztelt Közgyűlés! Mindenkor kiváló sulyt helyeztünk arra, hogy testületünk, mint ez iparágban az ország területén egyedül álló szaktestület, tőle telhetőleg mindent megtegyen a szakma színvonalának oly fokra emelésére, a mely méltán kiállja a versenyt a külföldön e tekintetben tapasztalható fejlődéssel. Hogy azonban a testület ez irányu feladatának sikeresen megfelelhessen, szükséges, hogy pénzügyeinek vezetésében pillanatra se tévessze szem elől azon határt, a melyen túlmenve akár gyengeségnek vagy határozatlanságnak, akár túlszigornak vagy hajthatatlanságnak adná jelét

Megelégedéssel jelenthetjük Önöknek, hogy legjobb tudomásunk szerint sem egyik, sem másik tekintetben nem estünk túlzásba s ennek dacára ha nem is fényes, de — szerény viszonyainkhoz mérten — eléggé kedvező eredményt mutathatunk fel, Ha önök figyelemmel olvassák pénztári kimutatásunkat, megelégedéssel tapasztalhatják, hogy a testület 1901. évi zárszámadása 716 K. 94 f. tiszta felesleget mutat fel, dacára annak, hogy a segélyalapra 2516 koronát, a segéd szakiskola segélyezésére 800 koronát s a londoni verseny fésülésre 500 koronát, összesen tehát 3816 koronát fordítottunk. Hogy ezen eredményt elérhettük, mindenesetre oroszánrsze van benne szaktársaink azon részének, a mely intelligentiájánál és értelmiségénél fogva teljes mértékben átérzi a testületi szellemet s igyekszik kötelességeinek pontosan eleget is tenni; de nem tagadhatjuk, hogy jelentékeny része van abban a végrehajtásoknak is, a melyeknek foganatosítására bizony sok esetben tömegesen voltunk kénytelenek a kerületi adószámveteli hivatalokat megkeresni, mert tagjaink egy része vagy éppen nem, vagy nagyon is lanyhán teljesíti fizetési kötelezettségeit. Tagadhatatlan, hogy a szabad ipar kinövésai és a piszkos konkurrencia folytán ijesztő mértékben megrosszabodott üzleti viszonyok itt nagy mértékben befolyanak és sok esetben indokolttá teszik a kiméletesebb báuásmódot, a melyet adott esetekben mindenkor gyakoroltunk is; de viszont kétségtelen, hogy legtöbb esetben a szaktársaknak a kötelezettségeket nagyon is lanyhán vevő nemtörődömsége játsza a főszerepet; mert a mint a kényszerítő végrehajtó hatalom megjelenik, a rossz üzleti viszonyok dacára tartozásaikat mégis kiegyenlítik, ékesen szóló bizonyosságául annak, hogy nem annyira az anyagi erő, mint inkább az akarat és fizetési készség hiányzik náluk. Természetes, hogy az ily szaktársak sok kellemetlenséget és zaklatást szereznek maguknak, sok és felesleges munkát a testületi irodának s e mellett azon téves hiedelemnek lidércnyomása alatt állanak, hogy a testület csak vesz, de adni nem igen ad semmit. Pedig ha meggondolják, hogy az ipar terén nagy mértékben meghonosodott rend, a biztos alapon nyugvó és fejlődésképes intézmények, mint például a különféle szakiskolák, betegsegélyző pénztárak, rokkant alapok stb. legtöbbnyire éppen a testületek kezdeményezése folytán keletkeztek és fejlődtek azzá, a mlk — akkor be kell látniok, hogy az a testület, ha nem is szórhat két kézzel aranyat tagjai közé, mégis csak tesz valamit azok érdekében. Csakhogy persze nagy dob és görögtűz nélkül ezt nem mindenki tudja, vagy akarja meghalalani és látni.

A fentebb vázolt eredmény folytán javasoljuk, méltóztatnék a feleslegként mutatkozó 716 K. 94 fillérnek 50 százalékát — vagyis 358 K. 47 fillért a segélyalap tőkájéhez csatolni s ennek foganatosítására az előljáróságot utasítani.

Ez összeggel a segélyalap a mult év folyamán a testületi díjakból már átírt 2516 koronával, valamint a kamatok címén befolyt 640 koronával együtt összesen 3514 K. 47 fillérrel gyarapodott, és így — a mint az alábbi kimutatásból is kitűnik — annak vagyona 20.086 K. 81 fillért fog kitenni. Mint ebből is kitűnik, gondoskodásunk legfőbb tárgyát képező ezen intézmény tőkéje évről-évre örvendetesen gyarapodik, hogy majdan idővel megkezdje áldásos működését a sorscsapástól sújtott szaktársak, azok gyámol nélküli özvegyei és ártatlan árvái körében, a kik segélyre szorultak és a kik verejtékkel szerzett filléreikkel hozzájárultak ezen alap megteremtéséhez. Mert ha nem is büszkeséggel, de jogos önérzettel mondatjuk, hogy ezen alap vagyónkaja a testületi tagok filléreiből gyűl össze, abban idegen pénz nincsen; mert mi nem mentünk keregetni sem egyesekhez, sem testületekhez, sem társulatokhoz, jól tudván a zt, hogy

minden adomány jogot szül hasonló adomány kívánhatására; de tudtuk azt is, hogy egy ily alapot egyszerre, mintegy a földből előteremteni, különösen a mi igazán szerény viszonyaink között, teljesen lehetetlen. Kitűztük azért magunk elé a szigorú takarékoskosságot; lassanként, hangya szorgalommal rakosgatjuk össze a befolyó csekély jövedelmet, hogy egy biztos alapot teremtve, ez alap iránt érzett lángoló szeretetünktől és istenbe vetett erős bizodal munkától vezéreltetve tető alá jutathassuk azon épületet, a mely bár nem lesz fényes, de felszárítója lesz sok titokban folyó könynek és megszüntetője számtalan szivettépő nyomornak. Ha a kötelességteljesítés nem éppen rózsás utain olykor fáradtan és megsebzetten bár, de lankadatlanul haladva, erőnk fogyását érezzük; — ha az élet küzdelmében, a reggeltől napestig tartó becsületes munkában kimerülve, nyugalomra hajtjuk fejünket; újabb kitartást és erőt meritünk azon odaadó és állandó ragaszkodásból, a melylyel ez intézmény megteremtésére szivünk és lelkünk egész melegével törekedünk. Vajha sikerülne azt becsületes szándékunk és aggódó gondoskodásunk latbavetésével és az Önök közreműködésével oly módon megalkotnunk, hogy a sajgó sebekre enyhülést, a ynomorral küzdőkre gondtalan megélhetést és a pusztulással fenyegetettekre sikeres megmentést áraszthatna!

E törekvésünk mellett pillanatra sem hagyhattuk figyelmen kívül azon — a jövő fejlődés szempontjából különös fontossággal bíró feladatokat — a melyek a segédszakiskolára a fiatal nemzedék tökéletes kiképzése s ezáltal egy szakmája iránt lelkesedő, azért munkálkodni és fáradni kész gárda nevelése szempontjából háramolnak. Csakhogy eme törekvésünk sem a főnökök, sem pedig a segédek részéről nem részesült korántsem oly támogatásban, a mint azt mindkét részről méltán megvárhattuk volna. Azt ugyan még megtudjuk valahogyan érteni, hogy a megélhetés súlyos anyagi gondjaival küzdő főnökök nem törekednek a szakmabeli tökéletes képzettség pótlólagos elsajátítására, úgy gonolkodván, hogy ők már majd csak megélnék úgy, a hogy az ő tudományokkal; de a midőn azt látjuk, hogy a napról-napra fokozódó igények közepette a fiatalság, mint a jövő letéteményese, a tökéletesedés iránti nemes ambicióról lemondva, félképzettséggel indul neki életpályája megkezdésének, nem törődve azzal, vajjon miként fogja majd hivatását a reá várakozó nagy és nehéz feladatokhoz mérten hűségesen betölteni: akkor elszorul szivünk s önkéntelenül merül fel lelkünkben az aggódó kérdés: vajjon a minden szépért, jóért lelkesedő, de különösen szakmáját szerető, annak előbbreviteleért önzetlenül tűrni, szenvedni, de egyszersmind ernyedetlenül buzgólkodni is tudó fiatal nemzedék hol és merre van? mire használja a természettől nyert ifjui erejét, hajlamát és fogékonyságát? E kérdésre a szakiskola mult évi adatai nagyon megdöbbenő választ adnak. Van a fővárosban legalább 1600 borbély segéd, a kik közül, ha sokat mondunk, 100-an értenek a fodrász mesterséghez, míg a többi 1500 csak tud róla, hogy ilyesvalami is létezik a világon, de annál tovább aztán nem is jutott ismeretei kibővítésében. És ezen 1500 segéd között összesen 52 akadt oly bátor, hogy neki vágott a mult évben tartott 2 tanfolyam egyikének vagy másikának, míg a többi távollétével tündökölt, szomorú és megcáfolhatatlan bizonyosságául annak, hogy sem a maga, s. m a szakma érdekei iránt nem bir kellő fogékonysággal.

A testület jobb ügyhöz méltó buzgalommal átalakította a modern kor igényeinek a szakiskola szervezetét, a tanítást oly niveaura emelte, a mely a művelt külföld e neműiskoláival bátran kiállja a versenyt, sőt sok tekintetben felül is mulja azok bármelyikét; az itt kitanult ifjakat a continens államaiban mindenütt tárt karokkal és szép

fizetéssel fogadják, úgy hogy tisztességes polgári haszonra és társadalmi állásra tesznek szert; a női fodrászatban teljesen kiképzett segédek mindenkor keresettek és jól dotáltak a magyar főváros területén is, — és ennek dacára csodálatosképen a szakmának éppen ezen ágát hanyagolják el leginkább, a hol az egyéni alkotó erő, ügyesség és találékonyság kifejtésére bőséges tér, tisztességes keresetre pedig elegendő alkalom kínálkozik. Csoda-e ily körülmények között, ha a felületes képzettségű fodrászok mindinkább szaporodó gárdája hovatovább elfoglalja azon tért, a melyet a segédek elhanyagoltsága és tudatlansága vétkezes könnyelműséggel neki átenged.

Komolyan figyelmeztetjük a segédek kart, törekedjék a szakmának mind a két ágát, úgy a borbélyt, mint az uri és női fodrászatot is elsajátítani, hiszen láthatják a mindennapi életben, hogy a félképzettségű szakiparosok — kevés kivétellel — küzdenek, szenvednek és nyomorognak; míg azok, a kik a képzettségnek magasabb fokán állanak, ha nem is fényes, de legalább tisztességes életmódot folytatnak. Tekintsenek szét itt a fővárosban a munkátlan segédek százain és kérdezzék meg, hogy van-e közöttük a szakmának mindkét ágát tökéletesen tudó segéd s bizonyára tagadó választ kapnak. És ha ezt látják és hallják, vonják le belőle magukra nézve a konsequentiát s ragadják meg a kedvező alkalmat, a mely részükre a tanulás szempontjából a segéd-szakiskolában kínálkozik s iratkozzanak oda be minél számosabban, megmutatva ezáltal, hogy úgy saját érdekük, mint a szakma jövője fejlődése iránt élénk érzellemmel és ép értelemmel viseltetnek.

Minden életképes iparág, a mely nem akar a hallgatás néma tengerébe merülni, kötelessége oly organumról gondoskodni, a mely egész életfolyamának hű tükre képezi s a melybe betekintve bárki is meggyőződhetik, mi történik a szerves intézmény működésének körében; mik a hiányok, bajok, a melyek orvoslásra várnak s melyek volnának azon módok, a melyek szerint a felszínen lévő kérdések legsikeresebben megoldhatók lennének stb. Minden valamire való ipartestület tart magának ily organumot, a mely mintegy szellemi kapcsolatot képez az ugyanazon iparághoz tartozók között. E célra van hivatva szolgálni nálunk a testület hivatalos lapja; a Fodrász Újság, a melyet a testület minden egyes tagja ingyen kap meg és a melynek hasábjai a szakmat érdeklő kérdések megvitatása végett mindenkor rendelkezésre állanak. Kérjük szaktársainkat, méltassák a lapot kellő figyelemre, a mely odaadó buzgalommal szolgálja iparunk érdekeit s számtalan praktikus és életbevágó kérdésnek volt már megpendítője; de ne csak olvassák, de keressék fel minél sűrűbben közérdekű cikkeikkel és felszólalásokkal, hiszen minden más szakmától teljesen elütő iparunk körében számos megoldásra váró kérdés van, a melyeknek megvitatása már azért is kívánatos, mert helyesen csak úgy rendezhetők az összeség érdekeinek legmegfelelőbbben, ha a szaktársak minél szélesebb rétegének leszűrődött véleménye nyer abban kifejezést. Szerkesztője, Paulik József, a mi vérünkben való vér és a mi husunkból való húsa, a ki fáradhatatlan buzgalommal törekszik a lap szellemi színvonalának emelésén és pedig nem eredmény nélkül, megérdemli azért mindnyájunk jóakaró támogatását.

Tisztelt Közgyűlés! A múlt év október havában nemzetközi versenyfésülés tartatott Londonban, a melyre a rendező egyesület testületünket is meghívta. Mi a meghívás folytán kötelességet véltünk teljesíteni, a midőn a budapesti borbélyok és fodrászok képviselőiben a szakiskola egyik kiváló tehetségű és képzett oktatóját, Szabados József szaktársunkat küldöttük ki. Tettük ezt azon intenciótól vezéreltetve, hogy a midőn a művelt népek tudásának, ügyességének és előrehaladottságának összeméréséről van szó, ott nekünk magyaroknak sem szabad hiányoznunk. S hogy

képviselőnként jól választottuk meg, mutatja a már önök által is tudott eredmény, a mely szerint dacára a versenyen éppen kiküldöttünk szomszédságában kitűnt tűznek, dacára, hogy ezen tűzvész folytán keletkezett zavar közepette a képviselőnk által előre készített egész hátsó hajdisz a lánkok martaléka lett s hogy ennek folytán — és modellje nyugtalansága következtében is — ő a többi versenyzőkkel szemben aránytalanul hátrányosabb helyzetbe került: mégis sikerült oly frizurát készítenie, a mely — bár a jury elfogultsága folytán díjazásban nem részesült, — de hogy nagyon is erősen versenyben volt, mutatja azon körülmény, hogy az összes londoni szaklapok a leghízelgőbb módon nyilatkoztak róla s a három díjazott frizurán kívül a nagyszámú versenyző közül egyedül részesült azon kitüntetésben, hogy mindegyik londoni szaklap lenyomatban közölte, a mi erős bizonyosság arra nézve, hogy a mennyiben a zavaró tüzeset közbe nem jött volna, most a magyar fodrászág egy dicsőséggel és Szabados József egy kitüntetéssel gazdagabb volna. Mindenesetre buzdítólag hat ránk azon felemelő tudat, hogy a művelt nagy nemzetek versenyében a magyarság is becsülettel volt képviselve s ha a dicsőség pálmája ez alkalommal a véletlen szeszélye folytán nem is került hozzánk, de az úgy Londonban, mint a nagyobb külföldi városokban kiküldöttünk által szerzett tapasztalati eredmények biztos garantiát képeznek arra, hogy az ezen verseny körül felmerült 500 korona kiadás oly tökebefektetés volt, a mely az ifjúság törekvő részének a szakiskolában leendő oktatásánál gazdagon meg fogja hozni kamatait. E hitben és reményben kérjük az 500 korona rendkívüli kiadás utólagos jóváhagyását.

Mielőtt jelentésünk általános részét befejeznék, még egy körülményre kérjük fel a szaktársak figyelmét. Magánkörben, nyilvános helyen, a napi- és szaksajtóban folyton halljuk a panaszok kitoró hangjait a rossz üzleti viszonyok, a szaktársak közönyössége és fásultsága miatt, a nélkül, hogy eme bajok orvoslására bárhonnán is komoly és eredménynyel kecsegtető lépések történnének, Olykor-olykor megfujjuk a riadót, hogy felrázzuk tespedtségükből elalélt szaktársainkat, de annak is csak annyi eredménye van, mint a gyenge tavaszi fuvalomnak a víztükren, gyenge fodrokat ver, a melyek nyom nélkül eltűnnek s marad minden a régiben. Mi is intéztünk a múlt évi jelentésünkben egy felhívást a szaktársakhoz, a melyben rámutatva a testület kebelében alakult szövetkezet fontos hivatására, kértük, hogy ezen — kizárólag a szaktársak érdekét előmozdító — intézmény körül minél számosabban tömörüljenek. A letűnt üzlet eredménye bebizonyította, mily kevés alapja volt a szövetkezet életképessége iránt többek részéről táplált aggodalomnak. Nemhogy a biztosnak hitt halál következett volna be, hanem ellenkezőleg — a csekély taglétszám dacára is — szépen él, virul és gyarapodik s mind szélesebb körre terjeszti ki működését, kedvező alkalmat szolgáltatva jó és olcsó cikkek bevásárlására s ezzel a takarékoság előmozdítására. Nem mulaszthatjuk azért el, hogy e helyen is újlag kérjük testületünk tagjait, hogy maguk és családjuk jól-felfogott érdekében minél számosabban iratkozzanak be a szövetkezet tagjai sorába, bebizonyítandók, hogy elég érzellemmel viseltetnek azon rendkívül nagy előnyök iránt, melyek a tömörülésben rejlenek.

Ezzel jelentésünk általános részét befejezve, áttérünk testületünk beléletének főbb mozzanataira, a melyeket a szakbizottságok alapján következőkben ismertetünk:

I. Békéltető bizottság.

A főnökök és alkalmazottaik között felmerülő vitás kérdések elintézésére hivatott e bizottság az elmúlt évben s teljes objektivitással és lelkiismeretes teljesítette kötelességét s feladatát kifogástalanul oldotta meg. A pártatlanul meghozott ítéletek alkalmasak arra, hogy ezen szép és függ-

getlen intézmény iránt mindenki teljes bizalommal viseltessék.

Az elmúlt évben tartott 6 bizottsági ülésen a benyújtott 72 panasz közül elintéztetett: határozatilag 59, makacságilag 19, egyeszségileg 5, visszavonatot 2, a panaszos felek meg nem jelenése miatt irattárba helyeztetett 9. Ezenkívül a testület jegyzői hivatalában békességes uton kiegyenlített 205 panasz. A bizottsági tárgyaláson ismételten merültek fel esetek, a hol a főnökök ellen a miatt tetek panaszt, mert a volt alkalmazottjaik munkabérét részben vagy egészben az értük szabónál, cipésznél vagy vendég-lősnél vállalt jótállási kötelezettség biztosítására vissztartották.

Figyelmeztetjük ez alkalommal újra a főnököket, hogy alkalmazottjaikért semminemű jótállási kötelezettséget ne vállaljanak, mert ha időközben a segéd kilép, munkabéréből e címen nem áll jogában a főnököknek semmit sem levonni s így a jótállási kötelezettségnek összes következményeit maga tartozik viselni, s legfőllebb magánjogi uton, rendes bíróság előtt kereshet kárpótlást, találni azonban nem fog a legtöbb esetben, mert a munkás keresménye nem foglalható le, magánvagyon felett pedig nem rendelkezik, minek folytán az egész teher a jótállást elvállalt munkaadó nyakába zudul.

II. Pénzügyi bizottság.

A testület pénzügyeinek vezetésére, tehát virágzásának feltételeinek létesítésére hivatott bizottság működése szintén eredményes volt.

Itt kötelességünk hangsúlyozni, hogy a tagok egy jelentékeny része fizetési kötelezettségeit vagy egyáltalában nem, vagy nagyon is lanyhán teljesíti, a minek következménye, hogy a hátralék úgy a beiratási, mint a tagsági díjaknál még mindig igen jelentékeny, nevezetesen az elsőnél 12568 korona, a másodiknál 13580 korona, mely összegekből az időszerint behajthatlan: beiratási díjakban 7328 korona, a tagsági díjakban 5455 korona, összesen 12,783 korona.

A hátralékok ezen tulmagas volta parancsoló kötelességünké teszi, hogy komolyan figyelmeztessük tagjainkat, miszerint fizetési kötelességeiknek pontosan igyekezzenek eleget tenni, mert ellenesetben kénytelen lesz a testület vezetősége — minden jóindulata dacára — ezen hátralékokat, a rendelkezésére álló kényszereszközök szigorú alkalmazása mellett, behajtani.

III. Tanonc vizsgáló bizottság.

Az ország minden vidékéről feltóduló félképzetségű segédekkel szemben főfeladatának tekintette e bizottság, hogy segédekké csak képzett és a kor követelményeinek elméletileg és gyakorlatilag megfelelő tanoncok avattasának. S bár a vizsgálatoknál mindenkor a kellő szigorral jár el, mégsem volt kénytelen az év folyamán egyetlen tanoncot sem utántanulásra kényszeríteni.

A múlt évben tartott 6 tanoncvizsgáló bizottsági ülésen segéddé avattatott összesen 67 tanonc.

Felhívjuk tagjaink figyelmét azon körülményre, hogy tanoncot szerződés nélkül alkalmazni egyáltalán nem szabad, mert a szerződés nélküli alkalmazás kihágást képez s a törvény értelmében érzékeny pénzbírsággal sújtatik. Szaktársaink legnagyobb része azon tévhitben van, hogy a két hónapi próbaidő alatt jogában áll a tanoncot szerződés nélkül magánál tartani, pedig ez nem áll, mert a tanonc szolgálatba állása után azonnal szerződötendő, az iparos tanonc-iskolának bejelentendő és oda a tanórák alatt rendszeren elküldendő s érte a betegsegélyző pénztári járulék is fizetendő, a mi egészen természetes is, mert a próbaidő a tanidőbe beszámítatik s így ez időre is ugyanazon elvek irányadók, mint a tanidő egész tartamára. A két hónapi próbaidő úgy értendő, hogy ez alatt jogában áll úgy a tanonc szüleinek, vagy gyámjának, mint a tanmes-

mesternek a tanviszonyt egyoldalulag is, minden indokolás nélkül, de a testületi irodának való bejelentés kötelezettsége mellett felbontani, míg a két hónap letelte után a tanoncszerződés kötelező erejüvé válik s az csakis a törvénybe meghatározott okok, vagy pedig közös megegyezés alapján bontható fel és pedig legcélszerűbben a testületi irodában, mert csakis ez esetben van a testület azon helyzetben, hogy — felmerülő vitás esetekben — tagjait a bírságolástól megóvja. Akár tanonc eltávozása vagy kölcsönös megegyezés akár üzlet eladás vagy valamely törvényes ok miatt szünik meg a tanviszony, ez a körülmény — kellemetlenségnek kikerülése végett — a testületi irodában haladéktalanul bejelentendő.

IV. Szakiskolai bizottság.

Az egész testületi előljáróságot magában foglaló ezen bizottság főfeladatának tekintette, hogy a szakiskola a magasabb ismeretek elsajátítása, fenntartása és fokozása tekintetében, a hozzája fűzött várakozásoknak mindenben megfeleljen. Törekvésének sikeréről a következő eredmény tanuskodik:

Az 1-ső semesterben volt a szakiskolának 28 hallgatója és pedig 11 első éves, 11 másod éves, 4 harmad éves és 2 negyed éves. Ezek közül vizsgázott az *uri fodrászatban*: 1 kitűnő 3 jeles, 3 jó, 1 elégséges; a *női fésülésben*: 10 jeles, 9 jó, 2 elégséges; a *hajmunkában*: 2 jeles, 6 jó, 1 elégséges; a *színházi fodrászatban*: 2 jeles, és 4 jó eredménnyel. A II-ik semesternek volt 24 hallgatója és pedig első éves 20, másod éves 1, harmad éves 2 és negyed éves 2. Ezek mindannyian részint jeles, részint jó eredménnyel vizsgáztak, úgy hogy valamennyien a következő magasabb tanfolyamba lépnek.

Az előmenetellel tehát általában meg lehetünk elégedve, a mi első sorban az oktatók önfeláldozó buzgalmának csüggedést nem ismerő kitartásának köszönhető. Fogadják — érdemes igazgatójukkal együtt — e helyen is hálás elismerésünket.

V. Elhelyező bizottság.

A testületi csoportos elhelyezések beszüntetése folytán e bizottság teendője jelentékenyen megfogyott.

A múlt évben elhelyezett Budapesten 321 állandó és 417 kiegészítő segédet, vidékre 33 esetben közvetítette az elhelyezést.

VI. Jegyző.

A jegyző hatásköréhez képest a lefolyt évben is vette a testület szellemi ügyeit és pedig a levelezéseket, a hatóságokhoz intézendő megkereséseket és beadványokat, a főnökök és alkalmazottaik között felmerülő vitás ügyekben a kihallgatásokat, panaszfelvételeket, tanoncszerződéseket, tanonc- és munkakönyv lajstromot, ülési jegyzőkönyvet stb. Lajstromoztatott összesen 1338 ügydarab, ezek közül elintéztetett az előljárósági üléseken 104, rövid uton 1234, elintézetlenül nem maradt egy sem.

A segédek nyilvántartási lajstroma az év végével 6140 számmal záródott, új lap nyitott 443, nyilvántartatott 1642 segéd, be- és kijelentés teljesített 18,742 esetben.

A testületi tagok száma volt és pedig képesítetteké 695, nem képesítetteké 66, összesen 761. Üzletek száma és pedig képesítetteké 779, nem képesítetteké 78, összesen 857. Szaporodás 1901, évben: képesített iparosok által nyitott főüzlet 19, nem képesített iparosok által nyitott főüzlet 9, apadás: képesített iparosok által nyitott fióküzlet 13; összes szaporodás 15.

A testületi előljáróság a múlt évben 8 rendes és 1 rendkívüli ülést tartott.

Tanonc nyilvántartatott 272.

A szaktársaink sorából az év folyamán elhaltak a következők: Könyvhegyi András és Richter Péter. Áldott legyen emléküik.

Ezek után tisztelettel kérjük, hogy jelentésünket tudomásul venni, az előjáróság és számvizsgáló bizottság részére a felmentvényt megadni, az 1902. évre szóló költség-erőirányzatot elfogadni, a tiszta jövedelem 50 százalékának a segélyalaphoz leendő csatolását elhatározni, a betegsegélyző pénztár közgyűlési kiküldötteinek sorába 50 főnököt választani s bennünket további jó indulatukban megtartani méltóztassék.

Kelt Budapesten, a budapesti borbély-, fodrász- és paróka-készítő ipartestület előjáróságának 1902. évi február hó 20-án tartott rendes havi üléséből.

Könyves Kálmán,
test. jegyző.

Joszt Péter,
test. elnök.

BEVÉTEL.

Pénztári kimutatás 1901. évről.

KIADÁS.

		Korona	fillér			Korona	fillér
1	Pénzállás 1900. december 31-én	9797	19	1	Segélyalaphoz 2516 1/4 évi nyugta után	2516	—
2	Tagdíjak címén á 2 kor..	44	—	2	Házbér címén	1146	72
3	" " " 3 "	75	8	3	Jegyző fizetése címén	1200	—
4	Beiratási díjak címén	4560	83	4	Segéd jegyző fizetése címén	480	—
5	Tanonc-szerződések címén	536	—	5	Szolgák	1800	—
6	Tanbizonyítványok "	474	—	6	Szaklap nyomda költsége címén	1400	—
7	Bizonyítványok "	16	—	7	" szerkesztési " "	400	—
8	Kültagdíjak "	18	—	8	Takarítás, kapunyitás, házmester költség címén	250	82
9	Elhelyezési díj "	60	—	9	Fűtés és világítás címén	445	02
10	Segédek betegsegélyző pénztára fűtés és világítás 1/3 része címén	148	34	10	Előfizetések és adományok címén	147	08
11	Munkakönyvekből	16	80	11	Irodaszerek címén	118	60
12	Kamatok címén	374	40	12	Beszerzések "	28	—
				13	Nyomatványok címén	385	08
				14	Segéd szakiskolai subventió címén	800	—
				15	Londoni versenyfésülés költsége címén	500	—
				16	Tiszteletdíjak címén	1000	—
				17	Előjárósági tagok kész kiadása	199	92
				18	Vegyes kiadások címén	262	19
				19	Pénzállás 1901. december 31-én	10514	13
					Egyenleg	23593	56
		23593	56				

Budapesten, 1901. december 31-én

Könyves Kálmán
jegyző

Flesch Péter
pénztárnok

Molnár Lajos
a p. ü. biz. elnöke

Joszt Péter
test. elnök

Réthy Árpád

Zsivanovics Milán
számvizsgálók.

Staubach Boldizsár

Költségelőirányzat 1902. évre.

Bevétel:

	Kor.	fill.
1. Beiratási díjak	1500.	—
2. Tagsági díjak	8400.	—
3. Hátralékos tagsági díjak	8125.	—
4. " beiratási díjak	5240.	—
5. Kamatok	374.	40
6. Elhelyezési díjak	20.	—
7. Tanonc-szerződések után	500.	—
8. " bizonyítványok után	400.	—
9. Kültagdíjak	18.	—
10. Segélypénztártól fűtés és világítás megtérítése	148.	34
11. Egyéb bevételek	20.	—
	24745.	74

Kiadás:

	Kor.	fill.
1. Házbér címén	1146.	72
2. Jegyző fizetése	1200.	—
3. Jegyzősegéd fizetése	480.	—
4. Pénzbeszedő fizetése	1080.	—
5. Szolga fizetése	720.	—
6. Fűtés világítás	500.	—
7. Renumerációk	1000.	—
8. Irodai átalány	120.	—
9. Szaklap nyomda költsége	1400.	—
10. Szaklap szerkesztőjének tisztelet díja	400.	—
11. Vegyes előre nem látott kiadások	600.	—
12. Nyomatványok	400.	—
13. Helyiségek takarítása és házmesteri illetmények	300.	—
14. Előjárósági tagok kész kiadásai	200.	—
15. Beruházásokra és előfizetésekre	400.	—
16. Segéd szakiskola támogatására	800.	—
17. Segély alaphoz tagdíjak 1/3 része	2800.	—
18. " " a tiszta készpénzmaradv. 50%-a	358.	47
	13906.	47

Budapesten, 1902. február hó 20-án.

Könyves Kálmán
jegyző.

Flesch Péter
pénztárnok.

Molnár Lajos
a p. ü. biz. elnöke.

Joszt Péter
test. elnök.

Réthy Árpád

Zsivanovics Milán
számvizsgálók.

Staubach Boldizsár

A testület vagyona 1901. december 31-én.

1. Koronajáradék kötvényekben beleértve a segély- alap vagyont is	Kor. fill. 19645.—
2. Takarékpénztári és postakarékpénztári betét- könyvekben, beleértve a szakiskola és segély- alap vagyont is	10497.73
3. Készpénzben	1046.80
4. Hátralékos beiratási díjak	5240.—
5. „ tagsági díjak	8125.—
6. Egyéb ingóságok leltár szerint 10% leirással	830.25
Összesen:	45384.78

Budapest, 1901. december hó 31-én.

Könyves Kálmán **Flesch Péter** **Molnár Lajos**
jegyző. pénztárnok. a p. ü. biz. elnöke.
Joszt Péter
test. elnök.
Réthy Árpád **Zsivanovits Milán** **Staubach Boldizsár**
számvizsgálók.

Segélyalap.

Bevétel. Pénztári kimutatás 1901. évről. Kiadás.

	kor.	fill.		kor.	fill.
Pénzállás 1900. dec. 31-ről	16804	06	Axmann segély címén	120	—
2516 1/4 évi tagdíj után	2516	—	Más segélyek címén	114	—
1/3	—	—	Pénzállás 1901. dec. 31-én	19728	34
Adományok címén	2	28			
Kamatok címén	640	—			
	19962	34		19962	34

Budapest, 1901. december 31-én.

Könyves Kálmán **Flesch Péter** **Molnár Lajos** **Joszt Péter**
jegyző. pénztárnok. p. ü. biz. elnöke. elnök.
Réthy Árpád **Zsivanovics Milán** **Staubach Boldizsár**
számvizsgálók.

Szakiskolai alap.

Bevétel. Pénztári kimutatás 1901. évről. Kiadás.

	kor.	fill.		kor.	fill.
Pénzállás 1900. dec. 31.	878	52	Tanárok fizetése címén	684	—
Testületi subvenció cí- mén	800	—	Modellek » »	208	40
Kamatok címén	19	86	Tiszteldíj » »	160	—
Tandíj » » »	404	—	Kapunyítás » »	16	—
Látogatóktól	1	20	Nyomatványok » »	25	—
			Egyéb kiadások » »	63	12
			Pénzállás 1901. dec. 31-én	947	06
	2103	58		2103	58

Budapest, 1901. december 31-én.

Könyves Kálmán **Flesch Péter** **Molnár Lajos** **Joszt Péter**
jegyző. pénztárnok a. p. ü. biz. elnöke test. elnök.
Réthy Árpád **Zsivanovics Milán** **Staubach Boldizsár**
számvizsgálók.

Vegyes hírek.

Szakiskolánk. Szakiskolánk érdekében legyen szabad még egy pár szót fűzni Szabados ur, múlt havi 4. számú Fodrász Ujszában megjelent cikkéhez.

Ez uton felhívom a tisztelt szaktársakat, hogy ne resteljék a dolgot és mint főnökök is minél számosabban iratkozzanak be szakiskolánk március 3-án kezdődő szaktanfolyamára, hogy kellő jártasságot nyerjenek a női fésülésben. Hozzuk már mi is annyira, mint külföldön és Bécsben is vannak fodrászok, hogy a hölgyek bátran benyithassanak bármely üzletbe, hogy ott magukat fésültessek, mert ezt mindenki érti és ha ezt megtehetik úgy hiszem, hogy

lassan-lassan megszokott dologgá válik, a hölgyek részéről az üzletbe fésültetni magukat és ez megcseppenti a fodrásznők keresetét. Így talán majdszak, lassan bár, sikerülni fog lehetetlenné tenni a fodrásznőket. De ezt csakis akkor érhetjük el, ha a főnökök is ügyességre tesznek szert a női fésülésben. Erre való a szakiskola, hogy ott, a mire égető szükség van, megtanuljuk. Viszont a főnök uraknak is oda kell hatniok, hogy csakis oly segédet alkalmazzanak üzletükben, a ki szakiskolát végzett, vagy legalább oda jár. Segédeiket így rá vegyék arra, hogy a szakiskolát, mint élet szükségletet szorgalmasan látogassák.

Még egyszer kérem a t. főnök urakat saját jól felfogott érdekükben, hogy szíveljék meg a dolgok mai állását és szaksítsanak úgy az előítéletekkel, mint a nem bánomsággal és szórakozzanak. Tanulni nem szégyen, csakis tudásuk gyarapításáért, úgy iparunk érdekébe, valamint saját jóvoltukért emeltem szót, engedjék remélnem, hogy nem hiába.

Felkérem, úgy a tisztelt főnök urakat, mint a segéd urakat, hogy minél számosabban iratkozzanak be a következő tanfolyamra.

Molnár Lajos
a szakiskola igazgatója
IV. ker., Kishid-utca 10. sz.

Felelős szerkesztő: **Paulik József.**

Lapszerkesztő bizottság: **Joszt Péter és Réthy Árpád.**

Kiadja: **Nagel István** könyvnyomdája **Budapest,**
VII., Vörösmarty-utca 17.

Eladó családi viszonyok miatt Tisza-Kürt nagyközségben (J.-N.-K.-Szolnok megye) egy 8 év óta fennálló jó forgalmu borbély és fodrász üzlet. Az utóbbi év 1508 kor. forgalmazott. Értekezhetni levelileg Krausz Péter fodrásznál Tisza-Kürt.

Uj találmány

Tudatom a t. szaktárs urakkal, hogy az eddig is már elismert kitűnő

ARABIA

hajfestéket, amely a bőrt nem festi, hanem a haját 15 perc alatt a legszebb és legtermészetesebb úgy fekete, barna vagy szőke színre festi meg, ezentul

I korona 80 fillérért árusítom

Veszely Károly fodrász

Budapest, V. kerület, József-tér 10. szám.

ALAPITTATOTT 1849.

KARTSCHOCKE J. és FIA

kefe- és ecsetgyár

BUDAPEST.

Gyár és raktár:

VIII. STÁHLY UTCZA 15.

Raktár:

IV. DEÁK FERENCZ-TÉR 4.

☎ Telefon 60-43. ☎

FROMM JÁNOS

kárpitos és diszitó
BUDAPEST.

V., Báthory-utca 25 sz.

Elvállal minden e szakmába vágó munkákat, ugymint

papír-kárpitozásokat,

üzlet-átalakításokat

valamint fodrászok részére

ülő- és fejpárnák készítését

a legjutányosabb áron.

LIPP FERENCZ
— m. k. m. s. r. e. m. e. s. t. e. r. —
Budapest, IX., Soroksári-utca 5. szám.
Villanyerőre berendezett borotva homorú mű-köszörűde és aczélárú raktár.

Ajánlom a tekintetes fodrász és borbély urak részére az üzletemben legujabban megérkezett

valódi angol borotvákat

melyek saját műhelyemben lettek kiköszörülve francia él, félhomorú, vagy egész homorúan darabonként 1 frt 50 krért bármilyen szélességben jótállás mellett. Ugy-szinte valódi angol és francia haj és szakálvágó ollók és gépek. — A vidéki megrendeléseket a legpontosabban azonnal, a köszörüléseket pedig 6 nap alatt teljesítem jótállás mellett. — A nálam vásárolt tárgyakat nem tetszés esetén vissza fogadom kicserélni.

SCHULKE SÁNDOR
 műkéses mester
 Budapest, VII., Király-utca 3. szám.

Nagy raktár: borotvákban, fodrász ollókban, lehuzó kövekben, és szijjakban, továbbá szakál- és hajvágó gépekben, stb. kitűnő gyártmányok, olcsó áruk.

Egy finom gyártmányu borotva fodrászok részére 1.50-től 2 frtig. Minden nálam vett új borotva úgy van élesítve, hogy rögtön használatba vehető.

Javítások a legjobban, gyorsan és pontosan olcsó áron eszközöltetnek

Az általam eszközölt köszörülések után a borotva minden lehuzás nélkül rögtön használható. 2

Törv. védve.

Doboral János
BUDAPEST
VIII. ker. Baross-utca 5.

AZ A LEGJOBB ÉLŐ BOROTVA
DAS BESTE SCHÄRFSTE RASIRMESSER

186 MAGY. VILÁNY ERŐRE BERENDEZETT BOROTVA HOMORÚ HÖSLÖRÜLŐ MŰHEI
ÉS SAJÁT GYÁRTMÁNYU ACZÉLÁRÚK RAKTÁRA.
Gyáriraktár, a legjobb Angol Német, Francia, és Svéd aczélárúkból
Szabadalmak tulajdonosa, Magyar, francia Német, dán, olasz, orosz, és Osztr. szá. Erste ungarische Rasirmesser hohlschleiferei mit electrischen betrieb. Lager von SELBST erzeugten Stahlwaaren. und fabriks Lager, aus den besten Englischen, Deutschen, Französischen u. Schwedischen Stahlwaaren. Inhaber von K. Ung. Ostr. patente u. Deutschen Reich. musterschutz.

Van szerencsém tisztelettel értesíteni a t. borbély és fodrász urakat, hogy a legujabb és jelenleg a legjobb **Special Roxo Razor** borotvák megérkeztek, melyek valódi angol gyártmányu és kitűnő tartós élű és könnyű kezelésüknél fogva a legjobban ajánlhatom.

kor.
Ára: keskeny --- 5.—
széles --- 6.—

Továbbá felhívom szives figyelmét, a nálam már raktáron levő és bevezetett borotvaél fino mitó zöld fenő kövekre, melyeket a főnök- és különösen segéduraknak a legjobban ajánlom, már azért is, hogy minden egyes se

géd urnak oly fenő köve legyen az esetben, ha pl. helyet változtat, hol más fenő kő van, ő pedig ahhoz szokva nincs minőségét nem ismerve, a késeit elfeni s azáltal a legjobb igyekezete dacára dolgozni nem képes.

A fenő-köveknek az ára következő:

	kor.
14 ctm. hosszú 3 ctm. széles	1.—
18 » » 4 » »	2.40
22 » » 4 1/2 » »	4.—
25 » » 4 1/2 » »	6.—

18, 22, 25 ctm-es kövekből fele is kapható fél árban.

Azon kívül raktáron tartok a legujabban szabadalmazott Walaschek-féle borotva fenő kézi szijjakat, melyet igen ajánlom 22 1/2 cm. hosszú 5 cm. széles 1 K. 50 fillér.

Kapcsolatosan van szerencsém t. főnök- és segéd uraknak tudomásul adni, hogy a jelenlegi elhelyezési viszonyoknak némi hiányát pótolván, a nálam alkalmazásban levő Karakás Károly ur, ki a fővárosi és vidéki üzletekről tájékozva van, minél fogva megfelelő kondíciót, illetve segédet díjtalanul ajánlj. Fő célom ezzel is a t. c. főnökök és segéd urak megalégedését elérni, vagyok.

teljes tisztelettel
Zaoral János.

Szaktársaknak

igen alkalmas portál eladó. Mosdót megvételre keresek. Bak Sándor Kerepesi ut 25.

Első és legrégebbi német

MŰ ES BERETVA KÖSZÖRÜLDE JOSEF HELLER, MÜNCHEN

RUMFORDSTRASSE 1/a

Legnagyobb raktár legjobb saját holköszörülésű
valódi angol beretvákban

Sz.	K. fill.	Sz.	K. fill.
1 Széles fekete nyéllal	2 15	13 Bengall 1/2 széles	2 15
2 1/2 széles "	2 15	15 Bengall 1/2 széles ff	3 15
3 Széles finom fekete "	2 60	43 Bengall koszorúval 3/8" sz	3 30
4 1/2 széles "	2 60	18 Pfeifen 1/2 széles ff	3 —
6 1/2 széles ff	3 —	31 Jos. Elliots 1/2 széles	2 10
7 Széles ff lapos nyél	3 60	14 Jos. Elliots 1/2 széles ff	3 —
8 1/2 széles ff	3 60	38 S. Pearson & Cie. 1/2 széles	2 40
9 Széles ff	4 15	19 S. Pearson & Cie. 1/2 ff	3 10
9 1/2 1/2 széles ff	4 15	48 Johnson 7 csillag	2 15
11 Wiener Schaberl	3 —	34 Johnson 7 csillag ff 1/2 szél.	3 20

Köszörülési árak:

	K. fill.		K. fill.
Boretva, uj él köszörülése	— 60	Beretve, uj, vastag, homoru	1 —
> francia	— 60	Minden olló	— 40
> homoru köszörülés	— 70	> uj esavar	— 25
> vastag vagy kicsorbult homoru	— 85	> hajvágógép	1 20

Valamennyi **uj beretva** francia köszörüléssel is szállítatik, a régi beretvák, hajvágó ollók és hajvágó gépek köszörülése legrövidebb idő alatt és legpontosabban eszközöltetnek

Valódi francia hajvágó ollók legfinomabb „Pierron” jegyűek i kor. 15 fill.-től feljebb. Német haj és csipetű ollók, úgy mint mindennemű haj- és szakálvágó gépek.

Sárga és zöld lehuzó kövek, lehuzó szijak, valamint különféle fodrász eszközök. Teljes üzleti berendezések.

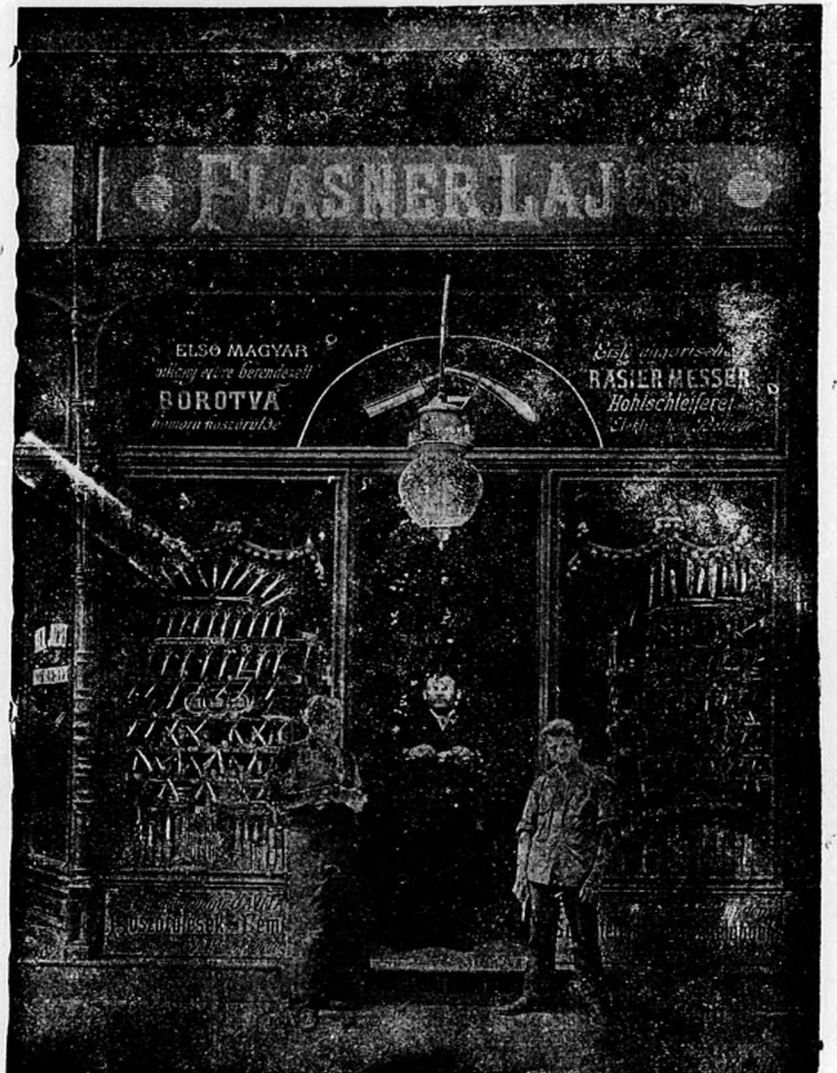
Elsőrangú mintaterem saját házamban.

Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

FLASNER LAJOS

Budapest, VIII., József-körut 17.

Van szerecsém a t. fodrász uraknak becses tudomására hozni, hogy egy köszörüldémet valamint raktáramat tetemesen megnagyobbítottam. — Tekintettel üzletem nagyfokú forgalmára, nagy választéket tartok a legjobb gyártmányu borotvákól, ugy francia és amerikai haj és szakálvágó gépekből, valamint a legjobb minőségű francia és solingeni ollókból s egyáltalán minden fodrász szerszámóból.

Kérem a T. cz. fodrász urakat sziveskedjenek, ugy mint eddig is üzletemet b. pártfogásukra méltatni.

Vidéki megrendeléseket azonnal, köszörüléseket pedig 8 napon belül eszközölök.

A legkitünőbb szappan

a mohácsi

Hungária borbély-szappan.

Hirneves fodrászok által kipróbáltatott és kitűnőnek találtatott.

Habja tartós és nem szárad, ennél fogva takarékosági szempontból igen ajánla

Többféle és legkellmesebb illatokkal, mint:

mandula, citrom, levendula, valamint szagtalan is.

Kapható:

A budapesti fodrászok fogyasztási szövetkezeténél és özv. Dankovszky Istvánnénál.

Gyáros: Kohn Manó, Mohács.

Hirdetések

felvételnek

elap

kiadóhivatalában

BUDAPEST,

VII., Vörösmarty-utca 17.

